

Shledání

Vesmír. Ukončený prostor milující klid. Píše se rok 3001 n.l. Koutem jedné sluneční soustavy pluje vesmírná loď. Vypadala mrtvá, až na ty žhnoucí motory. Najednou se v ní ovšem rozsvítila všechna světla.

Tom Zac, veterán 2. planetární války a nyní lovec lidí, náhle otevřel oči a vyplazil se z komory. Umělý spánek nesnášel, ale na tak dlouhou cestu, jako byla tato, se do něj musel uložit, teď Toma ovšem probudil lodní počítač, nejspíš se už loď blížila k cíli. „Alespoň... v to tedy doufám! Na nějaké piráty opravdu náladu nemám!“ pomyslel si Tom. Napřimil se a malátným krokem zamířil do pilotní kabiny. Cestou si skočil do skladu, kde snědl dvě konzervy něčeho, co podle chuti pocházelo ze skládky.

Mezitím se mu z mikrofonu, šikovně schovaného v hodinkách, konečně ozval lodní počítač, který si Tom pojmenoval Mac. Byla to nejmodernější umělá inteligence s operačním systémem, jenž dokázal v sekundě splnit neuvěřitelné množství úkolů. „Dobrý den, pane, doufám, že je vše v pořádku?“ „Ano, Macu, pokračuj.....“ „Jak si přejete, pane, právě se nacházíme tři tisíce kilometrů od Země. Dovedl nás sem signál, který vysílá polohový čip obchodního cechu na přepravní lodi, již hledaný objekt ukradl. Probudil jsem vás už teď, protože před pár minutami začal být tento signál trhaný a přerušovaný. Pokud bych se měl řídit podle posledních souřadnic, tak bych vám řekl, že loď nejspíš přistála na území dřívějšího Německa.“ „Děkuji, Macu, alespoň na Zemi? Vždyť je to pustina ...a některá místa jsou po 3. světové válce ještě stále radioaktivní. A co tam může žít? Možná se pár druhů zvířat nebo rostlin adaptovalo, to ovšem budou zcela jistě nějaké zakrslé druhy. Nechápu ho... a to mě žere! No nic, Macu, nastav kurz a buď připravený na cokoliv. Odměna je za živého nebo mrtvého..... takže se nemusíme krotit.“

Lod' vyrazila a Toma to zatlačilo hlouběji do sedačky. Na rychlost svého plavidla byl náležitě hrdý. Vždy se hodilo mít známé v armádní flotile. Při průchodu atmosférou se sice loď rozpálila více, než bylo obvyklé, ale Mac to vyřešil zvýšením chlazení. „Maci, již víme, proč nás zlobil ten signál. Můj cíl ho varoval. Chci se tam jít podívat osobně. Připrav stíhačku,“ prohlásil Tom poté, co uviděl doutnající přepravní loď zabořenou v písku.

Když dorazil na místo, prohledal celou loď a ke svému zklamání svůj cíl nenašel. Tak si alespoň prohlédl neporušené záznamy letu. Zjistil, že stroj havaroval, jelikož před tím než byl ukraden, zrovna čekal na opravu naváděcího a chladicího systému. „Macu, vezmu si nějaké zásoby s výstrojí a půjdu sledovat hledaný subjekt pěšky. Takhle si nejlépe všimnu stop. Kdybych se do deseti hodin nevrátil, pošli za mnou sondy,“ oznámil Tom Macovi přes hodinky.

Šel už asi čtyři hodiny a pomalu si všimal, že Země opravdu nemusí být pustá, jak se zdá. Zatím

viděl jen dva jedince nějakého druhu ještěrek s úžasným maskováním, na jednu z nich dokonce málem šlápl. Ochranné zbarvení mu napovídalo, že ještěrky mají asi predátora, což byl další druh zvířete na planetě. Tomovi to vyrazilo dech. „Poslední vědecká expedice byla na Zemi naposled před sto padesáti lety. Až se vrátím, musím vědcům říct, ať uspořádají novou. Co všechno se za tu dobu mohlo změnit?“ pomyslel si.

Za další dvě hodiny svůj cíl konečně našel, jak táboří v takovém d'olíku za haldou kamenů. Raději si počkal ještě jednu hodinu na tmu, aby měl větší moment překvapení, věděl totiž, čeho všeho je ten člověk schopný. Pak se k němu Tom tiše připlížil, chytil ho do kravaty, na záda mu přitiskl nůž a řekl: „To sis, bráško, skutečně myslel, že vyhlazení celé kolonie zůstane bez trestu?“ „Ne, ale doufal jsem, že na mě nepošlou tebe,“ zafňukal James Zac, též známý jako Zlý bratr...